

LANGOHR, Maurits (Tongeren 23 augustus 1909 – Antwerpen 23 april 1990). Zoon van Jozef Langohr en schoonzoon van Alfons van de Perre.

Studeerde wijsbegeerte, rechten en geschiedenis te Rome, Leuven en Berlijn en vestigde zich in 1935 als advocaat in Antwerpen. Van 1941 tot 1944 was Langohr docent aan de rechtsfaculteit te Gent. Van 1972 af was hij rechter bij de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen.

Als student was Langohr actief in de katholieke Vlaamse studentenbeweging en als flamingant in de streek van Overmaas. In 1932-1933 was hij bestuurslid van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond. Hij was ook betrokken bij de oprichting van het Verbond van Studiekringen voor Katholieke Actie, later genoemd Hoogstudentenverbond voor Katholieke Actie en werd er voorzitter van op voorstel van Mgr. Karel Cruysberghs. Na zijn studententijd was Langohr nog secretaris van het Katholiek Vlaamsch Oud-Hoogstudentenverbond, medewerker van *Nieuw Vlaanderen* en verdediger van de Vlaamsche Concentratie. Op 7 november 1937 trad hij op als spreker op een congres van Arbeidsorde, een organisatie van het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV). Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1938 voegde Langohr zich te Antwerpen namens een groep 'ontevreden katholieken' bij een alliantie met het VNV en het Eenheidsfront van de Middenstand.

LITERATUUR: L. Vos, *Bloei en ondergang van het AKVS*, 2 dln., 1982; – B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994.

FRANS WILDIERS* EN LUC VANDEWEYER